

Het Vaderland, 17 april 1904

Nederlandse Blindenbond.

Dezer dagen werd in „Diligentia” alhier de eerste algemeene vergadering gehouden van den „Ned. Blindenbond”, ter bijwoning waarvan zelfs blinden uit Friesland en Groningen waren overgekomen en die niet weinig aan belangrijkheid won door de tegenwoordigheid van het eerelid, den heer H. J. Lenderink, directeur van liet Instituut voor blinden te Amsterdam. Toen de voorzitter om elf uur de vergadering opende, waren er ongeveer 25 mannelijke en 10 vrouwelijke blinden aanwezig en allen luisterden met aandacht naar de openingsrede van den heer Victor Van Thienen, uit Delft, den blinden voorzitter, toen hij een kort overzicht gaf van den toestand der blinden in de laatste jaren en er met 'voldoening op kon wijzen dat deze eerste algemeene vergadering een bewijs is van het ontwakend zelfstandigheidsgevoel bij blinden, die zich bewust beginnen te worden dat onderlinge samenwerking van blinden noodig is om elkanders lot te verbeteren. Met een enkel woord schetste hij het doel van de „Ned. Blindenbond”: het nader tot elkander brengen van de blinden en het bevorderen van hun belangen. Met een „aan de vruchten zult gij den boom kennen” drukte hij den wensch uit dat deze eerste vergadering zegermijke gevolgen hebben mocht. Na voorlezing van de ledenlijst, die al 81 gewone leden telt, werd door den penningmeester, den heer G. J. Kuitenbrouwer, te Zeist, verslag uitgebracht en het moet gezegd worden dat hij het even nauwkeurig als opwekkend deed. Gewapend met zijn stukken in brailleschrift gaf hij een overzicht van de administratie dezer zaak en kwam tot de conclusie, dat bij een zuinig beheer en bij zoo weinig mogelijke uitgaven, wellicht over eenigen tijd voorstellen van het bestuur kunnen worden verwacht om met de gekweekte renten het een of ander in het belang van de blinden te kunnen doen.

Alsnu werden de statuten vastgesteld en liet voorstel van den heer Kamminga, om het aantal bestuursleden van 3 op 5 te brengen werd, evenals het instellen van een ballotage-commissie, met groote meerderheid van stemmen verworpen. De contributie werd op *f* 2.50 bepaald. Bij eventueele ontbinding van de vereeniging zullen de beschikbare gelden moeten worden gestort in de kas der Vereeniging tot verbetering van het lob der blinden” en in die van de „Nederl. Blindenbibliotheek”, ieder voor da helft. Als plaats van bijeenkomst voor de volgende vergadering werd Amsterdam aangewezen en het voorloopig bestuur bij acclamatie definitief gekozen.



Na de pauze, die ongeveer een uur duurde, en waarin de leden oude vriendschapsbanden, herdachten of opnieuw aanknoopten onder het gebruik van eenige ververschingen, kwam de heer Sealtieb, uit Amsterdam, aan het woord, over „het nut van samenwerking” en zijn woorden werden hartelijk toegejuicht.

De heer Willem Van Thienen hield vervolgens een keurige rede over het onderwerp „Onafhankelijkheidsgevoel”, die met onverdeelde aandacht gevolgd werd, en waarin hij er op wees, dat de onafhankelijkheid, die zich zoowel bij het spelende kind als bij den grijsaard openbaart, oorzaak kan zijn van veel kwaads, mar ook van veel goeds, en het is juist dat gevoel, dat de blinden hier samenbracht om te tonen, dat niet iedere blinde behoeft gelijk te zijn aan de vrouw, die nooit iets anders had geleerd dan kousenbreien, en dan ook gedurende haar gansche leven niets anders deed, maar dat, hoe moeilijk overigens ook, de arbeid, loonende arbeid, voor de blinden hoofdzaak behoort te wezen, om mede te concurreren met zijn gelukkiger medemenschen.

De heer Lenderink, wiens verschijning op de vergadering met applaus begroet werd, besprak nu over eenige nuttige zaken, die in het belang der blinden konden zijn, en waarvan de verwezenlijking het bestuur van den „Blindenbond” op het hart werd gebonden. Hij betreurde het, dat er nog steeds verwarring bestond in de verzending van drukwerk in Brailleschrift, en dat op verscheiden plaatsen van ons vaderland dubbel port geheven wordt voor stukken, die elders voor enkel port kunnen worden verzonden.

Verder wees hij nog op het ongelooflijke feit, dat, wanneer blinden, valide menschen, zich aanmelden bij levensverzekeringmaatschappijen om zich te verzekeren, zij, alleen om dat ze blind zijn, een veel hogere premie hebben te betalen den anderen. De reden daarvoor schijnt te zijn, dat dergelijke maatschappijen in de meening verkeeren, dat een blinde meer kans loopt een ongeluk te krijgen, maar daar staat tegenover, dat een blinde bijna altijd een geleider heeft en bijgevolg onder toezicht van een ander, die kans tot een minimum wordt teruggebracht Na een woord van hulde aan den afwezigen secretaris, den heer G. J. Kolft, werd de vergadering onder dankbetuiging door den heer W. v. Thienen gesloten .